

OD REDAKCJI

Drugi Sobór Watykański był jednym z najważniejszych wydarzeń w życiu Kościoła w XX wieku. Jego myśl przewodnia – *aggiornamento* – czyli ukazanie doktryny Kościoła w taki sposób, aby była ona bardziej zrozumiała dla współczesnego człowieka, stała się znakiem rozpoznawczym dokonań historycznego zgromadzenia biskupów.

Po pięćdziesięciu latach od tamtego wielkiego wydarzenia obecne są dziś rozmaite oceny i głosy tego, co nazywa się dziełem soborowym. Są tacy, którzy kwestionują znaczenie doktrynalne Soboru chcącego mieć przede wszystkim charakter duszpasterski. Z kolei inni uważają, że w ważnych punktach zerwał on z Tradycją katolicką i że wobec tego nie należy uznawać jego wypowiedzi za wiążące, jeśli w jakimś aspekcie wnoszą nowość w stosunku do poprzedniej nauki Kościoła. Natomiast z drugiej strony są tacy interpretatorzy Vaticanum II, którzy przyjęli wydarzenie soborowe jako długo oczekiwany powiew świeżości w „starym Kościele” i otwarcie się Kościoła na działanie Ducha. Wśród nich nie brakuje też tych, dla których niemal cała reforma w Kościele zaczyna się dopiero wraz z Drugim Soborem Watykańskim.

Już ten bardzo schematyczny i uproszczony szkic odmiennych sposobów lektury dzieła soborowego z dzisiejszej perspektywy wyraźnie pokazuje, że doświadczenie poprzedniego półwiecza oraz tego, jak Sobór był interpretowany i wcielany w życie nie jest proste. I choć oceny Soboru i jego owoców są tak skrajne i różne, warto zdać sobie sprawę z tego, iż wszyscy wybitni papieże minionego 50-lecia, którzy już zakończyli swą posługę, począwszy od Jana XXIII po Benedykta XVI, wzrastali nie tylko w cieniu myśli soborowej, ale sami aktywnie angażowali się w to, aby dziedzictwo Vaticanum II było właściwie odczytywane.

W roku, w którym przypada 50 rocznica zamknięcia obrad Soboru, redakcja „Kieleckich Studiów Teologicznych” zechciała się włączyć w szeroką i pasjonującą dyskusję nad soborowym dziełem i jego dziedzictwem. Stąd niniejszy numer czasopisma zawiera w pierwszej części artykuły poświęcone pokłosiu Drugiego Soboru Watykańskiego. Są tu zarówno artykuły omawiające wpływ myśli soborowej na jakiś aspekt refleksji teologicznej, jak również podejmujące namysł nad współczesnym kontekstem teologicznym czy nad samym sposobem recepcji myśli soborowej.

W drugiej części XIV tomu KST, zgodnie z naszym zwyczajem, zamieszczamy pozostałe artykuły niezwiązane z głównym tematem, jednak mające ścisły związek z wydarzeniami o charakterze intelektualnym w Kościele kieleckim w mijającym 2015 roku, a także inne materiały i sprawozdania.